

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2023/0379.00

י.נ. אפשטיין 5, קריית היובל

מספר הוועדה: 6

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"ו באייר תשפ"ד (3.6.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה: 9:45

שעות סיום הוועדה: 16:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד-וורק תמלול והקלטה

מיטל שקולניק:

טוב להתחיל?

רוחמה יעקבי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

רוחמה יעקבי:

מחכים.

מיטל שקולניק:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

תציגי לנו את התיק.

מיטל שקולניק:

מדובר בשימוש חורג ממגורים לגן ילדים, 7 כיתות לתת 12 כיתות בתיכון 16 כיתות.

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, תגידי לנו את הפירוט.

מיטל שקולניק:

מגורים, זה ממגורים לגני ילדים 7 כיתות גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

גני ילדים, 7.

מיטל שקולניק:

תת 12 ותיכון 16.

אלדד רבינוביץ:

כל זה ממגורים?

מיטל שקולניק:

מה?

אלדד רבינוביץ:

הכול ממגורים.

מיטל שקולניק:

זה מבנה אחד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מכיר את המבנה הזה?

מיטל שקולניק:

הנה אני אראה לך יש פה תמונה.

אליעזר ראוכברגר:

זה המבנה שאתה נוסע בשדרות הרצל מול,

מיטל שקולניק:

הנה זה המבנה.

אליעזר ראוכברגר:

מול האנטנה בצד ימין יש מבנה ללא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתחילת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אין לו חיפוי, איפה שאמור לקום בורג (לא ברור), נו, בורג אלחליפה.

מיטל שקולניק:

מולכם,

רוחמה יעקבי:

בורג' חליפה.

מיטל שקולניק:

זה המבנה.

אליעזר ראוכברגר:

בורג' של חליפה אמור לקום, לקום על חורבות הבניין הזה.

צחי ברים:

כל זה בניין מגורים ב - ?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מיטל שקולניק:

מסביב זה,

אליעזר ראוכברגר:

בניין מגורים אולי ב - , בייעוד,

מיטל שקולניק:

בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למעט תקופה קצרה, הוא במשך עשרות שנים שימש למוסד.

מיטל שקולניק:

משמש כמוסד.

אליעזר ראוכברגר:

במשך עשרות שנים, ישיבות היו שמה ישיבות, היו שמה עוד מוסדות, אבל בסדר, זה אנחנו נדון,

מיטל שקולניק:

עושים שימוש חורג בצורה מסודרת, אנחנו מסדירים את זה, חשוב לציין שבעבר גם יצא, יצאו שני היתרים להריסת המבנה, היתרים האלה כבר לא בתוקף גם, היתר מקור לא נמצא על התיק הזה, לבניין הזה. ועכשיו בעצם מבקשים בשביל להסדיר שם את כל המוסדות, מבקשים לעשות שם שימוש חורג,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה רק עד ש - ,

מיטל שקולניק:

עד ש - , בדיוק, הולך, העתידית, קודם כל היו אמורים להיות פה נציגים של מנח"ח.

אליעזר ראוכברגר:

אולי הם יבואו,

רוחמה יעקבי:

הם פה, הם פה,

אליעזר ראוכברגר:

בחוץ.

רוחמה יעקבי:

הם בחוץ.

מיטל שקולניק:

אתה רוצה ש - , אפרת, שהם ייכנסו עכשיו?

רוחמה יעקבי:

אפשר פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, הם נכנסים כצד.

אליעזר ראוכברגר:

הם נכנסים יחד עם המתנגדים.

מיטל שקולניק:

אפרת תסביר, זה, בניין, זה כמעט הם יישארו רק עוד 3 שנים שם במבנה, הולך להיות להם שם מבנה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי, אולי 3 שנים.

מיטל שקולניק:

אולי,

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, הכול תלוי בבורג' אלחליפה.

מיטל שקולניק:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בתוכנית של הבורג' של אלחליפה היא אמורה להיות אצלנו בוועדה, לשמיעת התנגדויות, אנחנו כבר, זאת אומרת התוכנית כבר הופקדה.

מיטל שקולניק:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אז כבר סיימנו את תקופת ההפקדה, ואנחנו בשלב של התנגדויות. ההתנגדויות אמורות להיות אצלנו פה בחודש הקרוב לדיון, לאחר מכן זה ילך למחוזית, אם ההתנגדויות אני לא יודע מה יהיה איתם יידחו, יתקבלו חלק, חלק, לא משנה מה, זה יקבל תוקף, ואחר כך הם ילכו להיתר. אני מעריך, כן, אני לא יכול לדעת, אבל שמשוהו כמו גג לכל היותר, זאת אומרת השנה הזאתי הסתיימה כן, אני ביוני כן, ביולי, סוף יולי זה כבר, סוף יוני זה כבר מתחיל החופשי, ויולי אוגוסט, אז אם לא, לכל היותר עוד שנתיים, זאת אומרת תשפ"ד אנחנו מסיימים את השנת הלימודים פ"ה פ"ו, לאחר מכן לא נראה לי שיש היתכנות בכלל לקיום הבניין, ללא קשר למתנגדים, לא מתנגדים, כבר יהיה היתר של המגדל מה שלא יהיה, כמה שיקבל יורידו אותו, יצמצמו אותו, יעשו אותו יותר רזה, פחות רזה, יורידו אחוזי בנייה, יורידו גובה, אנחנו קוראים הרי בתקשורת את התנגדויות על הבניין הזה, כן? אבל משהו יצא מזה שם, יש שם יזם, רוב היזמים שמה הם בכלל לא מארץ, גם האדריכל הוא אדריכל אמריקאי שהוא גם יבוא לארץ להתנגדויות, אני לא יודע אם הוא יבוא אלינו או שיבוא רק למחוזית כי אנחנו פה אצלנו הרי לא דנים עם זימון מתנגדים, בהפקדה הוא היה גם אצלנו, היו גם אצלנו בזום, למי שזוכר, טוב, אתם לא הייתם פה שלושתכם בוועדה, את זוכרת את זה, אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שהם היו בזום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מאמצות הברית. בסדר, לכן אני אומר, גם אם אנחנו ניתן לא מדובר במשהו, בטווח רחוק, מה שהכי מצומצם, אבל בוא נשמע, אנחנו נכנסים לדיון בלב פתוח,

מיטל שקולניק:

כן, אני רוצה רגע להגיד לעניין ה - ,

מיטל שניאור:

ונשמע את הדברים.

מיטל שקולניק:

ההתנגדויות היו על תנועה, היו על בעיות של תברואה, מתברואה קיבלנו אישור ממונאל כץ, הוא סייר שם גם בשטח. הוא ראה את (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אם אנחנו אומרים שהיה מוסד במשך עשרות שנים, מה הם לא פינו אשפה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני גם אציין,

אליעזר ראוכברגר:

מה? משהו התחדש?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, בית המשפט,

אליעזר ראוכברגר:

להיפך, המוסדות שהיו שם היו פנימתיים,

מיטל שקולניק:

נכון, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

מוסד פנימייתי מייצר יותר אשפה, מאשר,

מיטל שקולניק:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

גן ילדים, או תלמוד תורה, כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הבתי משפט אמרו שהשימוש,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלדד רבינוביץ:

יש לאנשים מצוקה, וצריך לפנות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם אמרו שהשימוש חורג,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז יש אישור מתברואה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתי המשפט אמרו שהשימוש החורג הזה הוא כורח בל יגונה, אבל צריך לעשות איזונים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז אנחנו נדון באיזונים אחרי שנשמע את הצדדים, נשמע את הצרכים גם העירוניים, יש הרי צרכים עירוניים, נשמע את זה ממנהל האגף, נשמע אותם, אני מבין נכון שיש התנגדות של תברואה וזה, זה נקרא התנגדות שלהם, זה הריסה של החנייה,

מיטל שקולניק:

בדיוק, אז אני רוצה גם לענות,

אליעזר ראוכברגר:

אגב אני עליתי ב – GIS, אם את תעלי את ה – GIS, התמונה שיש שמה, יש שמה חנייה בשפע.

מיטל שקולניק:

בשפע?

אליעזר ראוכברגר:

חנייה בשפע.

מיטל שקולניק:

לא כמו בארגנטינה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, חנייה בשפע.

מיטל שקולניק:

גם את הגוש ואת החלקה, לפי גוש וחלקה,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר עוד פעם בתמונה שיש ב – GIS, יש חנייה בשפע. האם זה,

מיטל שקולניק:

הם טוענים שלוקחים להם את החניות, ההתאספות שלהם הם לוקחים להם, זו הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

בואו לא נשכח עוד דבר, זה ציר רק"ל.

מיטל שקולניק:

נכון, זהו.

אליעזר ראוכברגר:

זה מרחק של 5 מטר מהרכבת.

מיטל שקולניק:

נכון מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

והרכבת שמה אמורה להתחיל לנסוע, כבר הייתה אמורה להתחיל לנסוע לפני כמה חודשים בגלל המלחמה זה היה הארכה, הארכה של הקו לכיוון הדסה, זה הכול התעכב בגלל המלחמה, אבל אני מניח ש - , בחודשים הקרובים, אני לא יודע כמה זמן, הרכבת תיסע שמה, זה הרי לא לעולם ועד שהרכבת לא תיסע שם, היא תיסע.

מיטל שקולניק:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם כן, קצת מקל על ה - , על הנושא של החנייה והתנועה.

מיטל שקולניק:

אוקי, אנחנו עד היום בבוקר, לא קיבלנו, היום בבוקר קיבלנו אישור, אחרי שיחות עם אולג, ועם מחלקת התנועה קיבלנו היום אישור בבוקר. אני אקריא את האישור של מחלקת התנועה. קודם

כל להחלטת הוועדה לשימוש חורג ל – 5 שנים בלבד, זה היה תנאי גם של אולג לקדם את זה, דרוש לטובת 7 כיתות גני ילדים 12 כיתות תלמוד תורה, ו – 16 כיתות תיכון, נדרשים 46 מקומות חנייה, פלוס שני מפרצי הורדה, פלוס מפרץ אוטובוס. מוצעים 6 מקומות חנייה כולל חניית נכה, ושני מפרצי העלאה והורדה. בדומה למצב הקיים היום בשטח, בעצם זה מה שיש היום בשטח. אז,

אלדד רבינוביץ:

הוא קיבל את האישור הזה.

צחי ברים:

הזדמנות בשבילינו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא נשמע אותם, בואו, איך אומרים? נשמע את זה בלב פתוח, בנפש חפצה, אני לא מתעלם, יש מצוקה, יש מצוקה, אני מכיר אותה, אני הייתי שם בסיוורים לא פעם, הייתי כבר פעם עם קובי ממליה באיזה ערב אחד לסיוור לפני כמה חודשים, לא זוכר כמה. חודשיים אולי ארבע, יש, אי-אפשר להתעלם מזה, לגמרי.

מיטל שקולניק:

חשוב לי לציין,

אליעזר ראוכברגר:

אבל כמו, כמו שאמרה אילנית, באיזונים, כן שלום וברכה.

מיטל שקולניק:

חשוב לי לציין, חשוב לי לציין גם בנספח,

אליעזר ראוכברגר:

ש - ?

מיטל שקולניק:

שהנספח שפורסם, היה בו טעות. כתבנו את זה, השארנו זה, לא נגענו בזה שבשביל כמו שפרסמנו, אבל הוא תוקן.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. הכול מותר לאשר, לא יאמן. בסדר גמור. טוב, אני מבין שיש פה עו"ד שמייצג את המתנגדים, כן, בבקשה אדוני, רק את שמך לפרוטוקול ותציג את ההתנגדויות.

עו"ד גדי פרל:

עו"ד גדי פרל,

רוחמה יעקבי:

איך?

עו"ד גדי פרל:

עו"ד גדי פרל.

אליעזר ראוכברגר:

איך? איך השם שגם אני אשמע?

צחי ברים:

גדי פרל.

אלדד רבינוביץ:

גדי פרל.

אליעזר ראוכברגר:

גדי פרל, בבקשה אדוני.

עו"ד גדי פרל:

רק לשם הפרוטוקול, אני אגיד כשאני לא, אני פה בשם הורי לבקשתם במסגרת כיבוד אב ואם, בימיי הרגילים, אינני עו"ד שעוסק בתחום הזה, אני שייך למשפט וטכנולוגיה, אני סגן יו"ר דירקטוריון קק"ל, ודירקטוריון, ודירקטור בבנייני האומה.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת את המייצג אם את ההורים, וגם את השכנים?

עו"ד גדי פרל:

אני מייצג את,

אליעזר ראוכברגר:

גם את ההורים, וגם את השנים של ההורים.

עו"ד גדי פרל:

עכשיו, זהו, ביקשו ממני הורי, ואז אחר כך אנשים הצטרפו למכתב, ואני אתחיל את טיעוני ברשותכם. ככל שאני מבין מתבקש פה היתר לשימוש חורג, שהוא חורג מהתב"ע, לפי תוכנית 5117, המקום מוגדר כאזור מגורים מיוחד, ומשכך השימוש בו לחינוך זה חריגה מההיתר. אנחנו טוענים טענה שהיא בעיקרה היא טענה יחסית פשוטה בהתאם לתיק עתירה מנהלית 109/12 בניין גבעת האירוסים, אי-אפשר לתת היתר, כאשר מדובר בסטייה ניכרת ועובדות המקרה או שאני אפרט אותן עכשיו מראות שהבקשה כפי שהיא הוגשה היא סטייה מאוד ניכרת. הטענה הראשונה שהיא שהמבנה לא מתאים לשימוש המיועד, אין לו את התשתיות הנדרשות, אין לו מגרשי משחקים מתאימים, למשל, אין לו גישה נגישה, הדבר היחיד שיש לו, זכות מעבר בחלקה ליד, שהוא כביש גישה צר מאוד עם מדרכה שנבנתה ללא היתר ע"י העירייה, על שטח פרטי, מדובר במדרכה צרה במיוחד, שכבר היום לא משתמשים בה התלמידים, הם יורדים לכביש, מסכנים את עצמם, ואת הסביבה, חוסמים את הדרך, ובוודאי שהיא לא מתאימה לתוספת של עוד תלמידים היה וייתן ההיתר. מעבר לכך, יש פה פגיעה מאוד משמעותי בזכות הקניינית של השכנים, בשני אופנים, מאחר שלמבנה המבקש אין חנייה משל עצמו, למעט אני חושב 4 חניות, וגם הן בחנייה כפולה, מורים, והורים שמגיעים חונים בחניות של השכנים, גוזלים את רכושם, ומונעים מהם להחנות בעצמם, הוספת כיתות תוסיף דרישה, תוסיף לגזל, ותהווה פגיעה נוספת. פגיעה נוספת, שהיא שכמובן כביש הגישה צר ולא

מתאים ניתן לראות בנקל לכל מי שמסתכל ב – GIS על המערכת, שאחרי שהוסיפו את המדרכה אין מעבר לשני רכבים בו זמנית בכביש הגישה, משכך בזמני הכניסה והיציאה,

אליעזר ראוכברגר:

תעלי את זה טיפה שנראה את זה ממול את ה - , אנחנו מדברים,

עו"ד גדי פרל:

משמאל.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים על, על הבניין הזה, והשכנים.

עו"ד גדי פרל:

אתה מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון? זה השכנים.

עו"ד גדי פרל:

ואתה מדבר על הכביש הזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה ואל החניות,

עו"ד גדי פרל:

הכביש הזה, נכון, וכל החניות האלו, והכביש אל השטח של השכנים. הכביש הוא כביש צר בגלל שהוא כביש צר אין, הוא לא מתאים לזה שהרכבים במיוחד אחרי שהוסיפו את המדרכה בלו בסמכות, אין דרך לעבור. עכשיו ברגע שמגיעים הורים, ואני מבין הורה לילד בגילי גן שצריך לשים את הילד שלו, הוא לא יזרוק את הילד למעלה וימשיך, מנסים להיכנס, הם עוברים איכשהו את השער, העסק נחסם. עכשיו אם אתה,

אלדד רבינוביץ:

איפה יש שער?

עו"ד גדי פרל:

מה?

אלדד רבינוביץ:

איפה יש שער?

חנה פרל:

יש מחסום.

עו"ד גדי פרל:

יש מחסום בכניסה למעלה.

חנה פרל:

זזה מחסום ש - ,

עו"ד גדי פרל:

חכי, אנחנו נסביר על המחסום עוד חצי (לא ברור). עכשיו אם אתה גר במפלס התחתון, יש לך בעיה, אתה לא יכול לצאת, עכשיו היות והרבה מאוד מהתושבים פה, ואני אטען את זה יותר באריכות עוד מעט, הם אנשים מבוגרים, זקנים, הור"י שיושבים פה איתי הם נוקשים לגן ילדים 70 נקרא לזה כך,

דובר לא מזהה:

80.

עו"ד גדי פרל:

80 סליחה, לא (לא ברור) בזה.

אליעזר ראוכברגר:

נראים צעירים.

עו"ד גדי פרל:

חולים, בעלי תו נכה, ומשכך מהרגע שנחסם הדרך הם נעולים בביתם ולא יכולים לצאת, מדובר בגזר דין משמעותי. עכשיו מה שעוד יותר, שבזמנים שבהם נחסם גם האמבולנס לא יוכל להיכנס, והדבר מסכן את חייהם, מה שנקרא הגזמה פרועה בשביל בקשת היתר. עכשיו כבר היום

אליעזר ראוכברגר:

כמה זמן מבחינתך, מתוך ה – 24 שעות ביממה יש שם חסימה?

עו"ד גדי פרל:

השאלה היא לא מתוך 24 שעות ביממה, השאלה היא ברגעי החשיבות, אנחנו מדברים מ – 7, לא, יש,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך, יש לך פיק בבוקר, אני מעריך, לא שאני יודע, שיש פיק בוקר, ופיק צהריים.

עו"ד גדי פרל:

אדוני ראש הוועדה נחשוב, שני דברים יש לי לומר לעניין הדבר הזה, הדבר הראשון, אדוני יוצא לעבודה ב – 11 בצהריים, או יוצא לעבודה בשעות מסוימות? השעות הקריטיות. הטיעון השני, והוא יותר משמעותי לדבר הזה, הוא שאדם לא בוחר מתי לחטוף התקף לב, אדם לא בוחר מתי הוא צריך ללכת לרופא, אלה שעות שנקבעות ע"י המערכת, וזכותו בכביש שלו של הצד האחר, יש רק זכות מעבר, לצאת מתי שהוא רוצה, ואל לו לבן אדם אחר שיש לו רק זכות מעבר לחסום לו. זה לא מידתי בהיתר חורג, זה שינוי משמעותי לעומת תוכנית. עכשיו אני רוצה עוד להגיע להמשיך, בגלל הכניסות והגזל והדבר הזה נוצרו חיכוכים, גונבים חניות, הכול חסום, אי-אפשר, באה העירייה התקינה בזמנו מחסום פשוט, הלכו התלמידים של המוסדות האלה, והרסו אותו פעם אחר פעם, אני אסיים אדוני, ואפשר אחר כך לשאול שאלה,

אלדד רבינוביץ:

נקודה שאתה (לא ברור).

עו"ד גדי פרל:

אני אסיים, אני אפילו לא יודע מי אתה,

חנה פרל:

בכניסה,

אלדד רבינוביץ:

אני חבר וועדה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא חבר וועדה, זכותו לשאול שאלות, אבל אלדד,

אלדד רבינוביץ:

איפה מחסום?

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, בוא, תן לו הוא רוצה להשלים.

עו"ד גדי פרל:

אני אראה לך,

אליעזר ראוכברגר:

תן לו, זה (לא ברור) במקרה גם הוא עו"ד, אבל לא משנה.

עו"ד גדי פרל:

קורה לכולנו.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עו"ד גדי פרל:

אבל משפט בטכנולוגיה ביום יום, רוצים על בינה מלאכותית, אני אסביר. פה בנקודה הזאת,

יוחנן וייצמן:

והוא יסביר לך איך קונים קרקעות במזרח ירושלים אם אתה בקק"ל.

עו"ד גדי פרל:

אני אסביר לו איך אנחנו עוצרים, כן,

אלדד רבינוביץ:

דייקת.

עו"ד גדי פרל:

אז כאן ממוקם מחסום, בהתחלה זה היה מחסום עולה יורד, שברו אותו כמה פעמים, עד שלעירייה,

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, תן לו ברצף בבקשה,

עו"ד גדי פרל:

נמאס מהדבר הזה. אחר כך הקימו מחסום יותר כבד, כזה דבר העם עמודים שעולים מן הרצפה. התלמידים התיישבו עליו באו ורבו בתוך העירייה, שהם לא רוצים לקחת אחריות שמסכנים את התלמידים והשאירו את זה פתוח. וכמובן הגיעה שוב החסימה, ואימא שלי,

אליעזר ראוכברגר:

נכון להבוקר?

עו"ד גדי פרל:

נכון להבוקר זה עובד.

אליעזר ראוכברגר:

עובד?

עו"ד גדי פרל:

כן, אבל אי-אפשר לדעת,

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי נכון להבוקר, לא שאלתי נכון למחר.

עו"ד גדי פרל:

עכשיו,

מיכאל הברשטאם:

לעכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

לעכשיו כן,

חנה פרל:

לעכשיו בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נכון לפעם האחרונה שראיתם אותו.

עו"ד גדי פרל:

אני העירייה מתקשה לאכוף את השמירה על הרכוש של השכנים, כל הזמן נכנסים רכבים, כל הזמן חונים שמה, אני אישית שלחתי מכתבים בזמנו לעירייה, אגב לעניין ההקצאה, עם הוכחות מאוד ברורות לכמות הפעמים, היות ויש מצלמות של התושבים, גם יש לזה תיעוד רב, רק שאין מה לעשות, העירייה לא מטפלת בזה, גם לא מטפלת לפעמים בפעולות ונדליזם שהם מבצעים. אחד הדברים היותר קשים, הוא גם יש שמה לאחרונה הוא גם הפרה נוראית שהייתה פגיעה מאוד משמעותית ברגשותיהם של התושבים מסביב, ואי – הפעלת המוסדות ביום העצמאות האחרון. מדובר בשכנים שהם ציונים שנשמתם. אני אישית שירתי במילואים בצו 8 במרכז

איסוף חפצי חללים. והמטען שאני נושא איתי הוא כבד. הייתה לי הציפייה, שבכבוד ההדדי, בתקופה הזאת, אנשים יכבדו את חוקי מדינת ישראל, והמוסדות יהיו סגורים, בוודאי כשאלו מוסדות שפועלים לפי הקצאה. אלא שהם פתחו ביום העצמאות, אתה לא רק שהעירייה איננה אוכפת אליהם את הדין, הוא מבטלת את ההקצאה, אלא יושב מינהל חינוך חרדי ומבקש להגדיל להם, לאותם עמותות מפרות חוק. מצב אבסורד שעל הוועדה המקומית אין ברירה, אלא להילחם בדבר הזה אם החוק חשוב לה. עכשיו אני גם רוצה להגיד, מדובר בתושבים, מדובר באי – שוויון מטורף לרעת התושבים, ובעצם כוחנות של גורמים מסוימים בעירייה. מדובר בכמה עשרות של תושבים, שכדי לתת מענה הם נדרשים איכשהו להתאגד, איכשהו למצוא מענה מקצועי, איכשהו להתגבר על פערי טיווח ולהעמיד לא פעם אחת ייעוץ משפטי, אלא כל פעם בהקצאה והתנגדות להקצאה, עכשיו מעבר לכך על המקום יש תוכנית תב"ע שאמורה לדון בסוף החודש הזה. עכשיו נפלא מבינתי איך העירייה רוצה פתאום להוציא כסף להיתר נוסף על אירוע שגם ככה הולכים להרוס את המבנה, שיקולים שלכם, ביניהם לבין (לא ברור) איך אתם מבזבזים כספי ציבור לא שיקולי השכנים פה. השכנים פה מנסים לשמור על רכושם כפי שהם זכאים לו. אבל נניח את הדבר הזה, אבל אתה יודע מה? לו שאתם מפילים עליהם באופן דיס פרופורציונאלי, הרי מה קורה? צריך להוציא אלפי שקלים פה, אלפי שקלים שמה, אלפי שקלים, ועצם עשרות אלפי שקלים, רק כדי לשמור על זכות בסיסית, כשלעירייה, אף אחד לא לקח בחשבון.

אליעזר ראוכברגר:

לתב"ע השכנים הגישו התנגדות?

עו"ד גדי פרל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לתב"ע השכנים גם הגישו התנגדות?

עו"ד גדי פרל:

כן, עכשיו יותר מזה, באתי ושאלתי את השכנים האחרים, מה קורה עם ההתנגדות? ומתברר ובדקתי לא הגיעו אליהם המכתבים בנוגע לכל הנושא פה. יש לי שמות של אנשים, 90% מהתושבים לא קיבלו הודעה, ראיתי, טוען השליח בשם החברה, שבשלושה ימים שקודמים

לראש השנה, הוא הגיע בערב ופנסיונרים לא היו בבית שלהם. אני תמהה לגבי אמינות הדבר הזה ולתוצאה הסופית היא, שלרוב השכנים לא ניתנה הזדמנות להתנגד וגם בהתאם לחוק התכנון והבנייה, יש פה הפרה פרוצדוראלית של זכותם להביע התנגדות, הם לא היו מודעים, לא ניתן להם, לא עמדה בפניהם החובה בחוק.

אליעזר ראוכברגר:

ועדיין יש הרבה שכנים שהתנגדו.

עו"ד גדי פרל:

רק אחרי שאני ידעתי, ורק אחרי שאני הסברתי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא משנה,

עו"ד גדי פרל:

וזה לא (לא ברור) את החובה,

אליעזר ראוכברגר:

בפועל,

עו"ד גדי פרל:

בחוק שמוטלת על העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

בפועל אתה נמצא פה בשמם.

עו"ד גדי פרל:

מינהל חינוך, אני לא יודע בשם מי אני לא נמצא, יש עוד כמה שכנים. וכמו שאמרתי אני מייצג רק את הוריי. עכשיו,

אלדד רבינוביץ:

לא הבנתי, חתמו לך 19 אנשים.

עו"ד גדי פרל:

על המכתב, על ייצוג וייפוי כוח לייצג פה, אני נמצא. עכשיו אני אומר מה שמוזר בעיני, הוא שנניח שאי – שוויון הזה הוא מהותי, ככה מתנהלים הליכי תכנון, על פניו הייתי מצפה שבמסמכי העירייה האינטרסים של התושבים יילקח בחשבון. לא מצאתי את זה באף אחד מהמסמכים, אף אחד לא שאל איך אנחנו מגנים עליהם מפני סכנת נפשות, איך אנחנו מגנים עליהם מפני הפגיעה בקניין? אף אחד לא שאל את זה, אני לא ראיתי שום דבר, למעט, למעט הדרישות של מינהל חינוך חרדי, שזה בסדר, אבל שחלה עליכם חובה, היה לנהוג אחרת, במיוחד בהינתן פערי הכוחות. עכשיו לו הוועדה, ולכן מן הדיון לפסול את הבקשה להיתר חורג. עכשיו לו הוועדה רוצה בכל זאת לתת היתר חורג, אז תתנו את זה, שימצאו כביש גישה אחר, שהוא לא הדרך, החלקות של השכנים. למה? הדבר הזה גובל גם בכביש שמגיע מעין כרם, אפשר לפתוח שמה נקודת כניסה לרכבים, תפתחו, יש פה מראית עין כאילו, וזה כאילו, יש חלופה אחת והיא הבניין הזה, דרך השכנים האלה, וזה לא נכון, זו מראית עין. זה מצג שווא, אין פה, הכביש הגישה לא שייך לבניין, וכל מה שיש לו זכות מעבר לא יכול להוות עילה לגזל, בוודאי לא ע"י רשות שלטונית, בוודאי שאי-אפשר גם לסכן את חיי התושבים על הדבר הזה וזה לא אינטרס של התלמידים מול האינטרס של השכנים, רוצה העירייה שנים עומדות לרשותה למצוא פתרון, וגם עכשיו עומד לרשותה למצוא פתרון. תמצא פתרון אמיתי במבנים אמיתיים שיעמידו לרשותם, על חשבון אנשים אחרים, בכוונת מכוון, לדעתי זה כוחנות גרידא. ולכן אני חושב שאתם צריכים לשלול.

אליעזר ראובברגר:

תודה.

עו"ד גדי פרל:

אימא שלי רוצה.

חנה פרל:

אני רוצה לדבר,

אליעזר ראובברגר:

בבקשה גברתי, רק בקצרה, כי,

חנה פרל:

אני רוצה לדבר מהצד של אחת שגרה שמה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר גמור, בסדר גמור רק בקצרה, כי בסך הכול,

חנה פרל:

אני חולת סרטן,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך לחזור על הדברים שהוא אמר.

חנה פרל:

אני צריכה להגיע הביתה, השכן שלי עבר אירוע מוחי, צריך להגיע הביתה. אישה בת 90 שגרה שמה, עוד כמה חולי סרטן, משהו נורא. למעלה יושבים אותו דבר, היום בבוקר חיכיתי למונית, כדי שאוכל לצאת, והיו ילדים, אם הייתם רואים את הילדים, על קורקינטים, ילד בן 8 לוקח ילדה בת 4, ואת כל הירידה הזאתי טס. חבורה שלמה של עשרות תלמידים יורדים, בלי לתת לנו אפשרות, תוך רבע שעה התמלאה כל החנייה לאורך הכביש, ע"י מורים ע"י הורים (לא ברור) בדרך והיכולת שלנו לצאת היא, היא כזאת, אני רוצה לחזור שוב, אני לא יוצאת מהבית, כי אני לוקחת מונית, כי אם אני רוצה לחזור, החנייה שלי תפוסה. אתה יודע מה ההורים אומרים? אנחנו הילדים לנו מגיע. הם בפרוש ככה. אף מורה, אף מורה לא מוכן לקחת אחריות, ולעמוד ליד הילדים שם לחצות, או יורד, שאלתי אותם - זה החינוך שלכם? הילדים חושבים שזה לונה פארק. הם אומרים - המורים אמרו לנו שזה לא חוקי, אנחנו יכולים לעשות כל דבר שבעולם. ולכן אתה רואה את זה בילדים. אין מורה, אין אכיפה, שהולכים משהו לחינוך החרדי לא מקבלים תשובה בכלל, כלום. הגיע אמבולנס לפני שנתיים לחולה לב, עם התקף לב, הוא לא יכול היה לצאת, בגלל שחסמו אותו. עכשיו אף פעם אתה לא יודע מתי יהיו האנשים, או לא. יש להם איזה שהיא טקס. אתם רוצים עכשיו לבנות, תכניסו רכב כבד, איפה הרכב הכבד הזה יחנה? בחנייה שלנו ויחסום אותי? (לא ברור), תראה,

אליעזר ראוכברגר:

את כבר מגיעה כבר להתנגדות לתב"ע,

חנה פרל:

זה סיפור אחר, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת על לבנות,

חנה פרל:

אבל לא משנה לבנות, אתה צריך (לא ברור) להם ציוד,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו יורדים למטה.

חנה פרל:

צריך לטפל, התקינו מזגנים, לא יכולנו, אמרו לנו - אתם לא יכולים להיכנס.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה. תודה, גברתי. עוד מישהו רוצה לומר משפט? או שמיצינו בזה, כמובן יהיה לכם זכות תגובה כן, זה ברור, כן, מי רוצה להשיב? להגיב? בבקשה אדוני, רק את שמך לפרוטוקול.

יאיר אייפרמן:

יאיר אייפרמן ממלא מקום מנהל אגף חינוך חרדי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יאיר אייפרמן:

דבר ראשון, אני מתחיל בדיוק בעובדות, יש מוסדות חינוך,

מיכאל הברשטאם:

לסכם פה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי ברים:

זה הם עושים רעש פה בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

סגרו את החלון,

מיכאל הברשטאם:

לא, אבל אי-אפשר לנשום.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל עוד שנייה, עוד שנייה בחוץ זה יפתחו, כן, הלאה.

יאיר אייפרמן:

דבר ראשון אני רוצה לדייק בעובדות לפני שאנחנו מתייחסים לגופם של דברים, במתחמים נמצאים מוסדות חינוך ששייכים לזרם ה - , כאילו,

חנה פרל:

אף אחד,

יאיר אייפרמן:

שנייה,

עו"ד גדי פרל:

לא, אין,

י"איר א"יפרמנ:

שנייה, שנייה, אני אדבר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא הפריע לכם, בבקשה.

י"איר א"יפרמנ:

ככל שיש השגות,

אליעזר ראוכברגר:

כל צד שיכבד את הצד השני, גם אם יש חילוקי דעות, וייתן לו לדבר בצורה מכובדת, כן, בבקשה.

י"איר א"יפרמנ:

סך הכול, יש כמעט אלף תלמידים שחציים הוא שייך בכלל למנח"י ולא לאגף חינוך חרדי, כך שבעצם המתחם מתחלק, מבחינת כמות תלמידים חצי וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

י"איר א"יפרמנ:

זאת אומרת הבקשה היא לא בקשה של אגף חינוך חרדי, אלא של מינהל חינוך בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה טכני.

י"איר א"יפרמנ:

לא, זה לדייק את העובדות.

אליעזר ראוכברגר:

אותם מעניין ילדים, לא מעניין אותם לאיפה הם נמצאים, אוקי,

י"איר אייפרמן:

אוקי, זה דבר אחד. דבר שני, מושכל הבסיס שלנו היה שכל מוסד חינוך צריך להיות במבנים תקינים שמועדים למוסדות חינוך, היות ובעצם אין מענים מידיים, בלית ברירה, עיריית ירושלים שכרה את המבנים המדוברים לזמן קצוב, בו בזמן שלכל מוסדות חינוך שנמצאים במתחם, יש תוכנית ייעודית להעברת המבנים, אם זה במגרש 41 שהבנייה נעצרה שמה, בגלל שאין פועלים בימים אלו, ואיך שהיא תתחדש יהיה 24 חודשים אנחנו יוצאים מהמתחם, ואותו דבר הבניין של מנח"י, זאת אומרת אין פה תוכנית ארוכת טווח שאנחנו מבקשים בעצם לאורך זמן לשבת שמה, אלא התוכנית היא להתפנות, זה דבר אחד. דבר שני, אין כניסה ויציאה של הורה תלמידים למתחם, היות ויש מחסום, המחסום הוא מחסום פעיל, הוא מחסום כפול, הוא מחסום עולה ויורד, ובולדרים מהקרקע, ולכן צוותי חינוך או הורים שבאים להוריד את הילדים לא יכולים להיכנס למתחם, נכון שהיו פעמים שהמחסום היה תקול, איפה שהוא היה עיכוב בתקינות שלו, ולכן היה פרק זמנים של ימים בודדים, שעליהם באמת היה עול מסוים על התושבים, ואנחנו מצרים על זה. עכשיו מעבר לזה, אנחנו בפעילות שוטפת.

אליעזר ראוכברגר:

עושים בדיקה מעת לעת, נאמר סתם לצורך השיחה פעם בעשרה ימים? פעם בשבועיים? שהמחסום יהיה תקין?

י"איר אייפרמן:

זה אגף תושי"ה,

אליעזר ראוכברגר:

פועל, פועל בצורה מסודרת?

יהודה נוימן:

אני הייתי עשר פעמים מתחילת השנה הנוכחית,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה נוימן:

הייתי עשר פעמים פיזית מתחילת השנה הנוכחית, אני מוכן לתת להרחיב אחר כך אם רוצים וכולנו פעלנו.

יאיר אייפרמן:

אגף תושי"ה מנהל את התהליך הזה, יש מצלמה על על ה - , על המחסום, ויש מעקב 24 שעות על המחסום הזה, ככה שאון – ליין הם יודעים שאם יש תקלה, או יש חבלה, היא מטופלת ככה, שאנחנו לא צריכים אפילו להגיע פיזית למקום, הדבר השני, אנחנו רואים את חובתנו לצמצם למינימום את הפגיעה בתושבים, ולכן אנחנו באופן אקטיבי מקיימים ישיבות סדירות עם מנהלי מוסדות החינוך, על מנת לחדד את ה - , הנהלים הנדרשים שלא לפגוע בתושבים של לבוא לקראת של לצמצם ככל הניתן למינימום את הפגיעה בהם. אנחנו, יתרה מכך מקבלים לפעמים תמונות של תלמידים שכן איפה שהוא משחקים עם ה - , עם המחסום. אני יודע באופן אישי על כמה, כמה וכמה מקרים שהתלמידים סולקו מבית הספר לפרק זמן שמעל שבוע ימים, ההורים נקראו לשיחות בירור, החידוד של הדברים נעשה באופן אקטיבי לאורך כל תקופת השנה. ככל שנוכל למקסם את הפעילות הזאת נעשה אותה. אנחנו מצרים שיש קושי לתושבים, אנחנו לא רצינו את זה במושכל בסיס שכך יהיו הדברים אנחנו נעשה את המקסימום על מנת להפחית ככל שניתן את העול על תושבי המקום.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, עוד מישהו רוצה להשיב?

יהודה נוימן:

לגבי התשתיות,

אליעזר ראובברגר:

רק את שמך אדוני.

יהודה נוימן:

יהודה נוימן.

אליעזר ראובברגר:

מה?

יהודה נוימן:

יהודה נוימן.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה נוימן:

אנחנו בעל - יסודי,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה?

יהודה נוימן:

ממונה חינוך על יסודי במנח"י.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יהודה נוימן:

גם לגבי הסוגיה של התשתיות שהמתנגדים העלו, אתם צודקים אם אפשר לעשות איזה שהוא כביש ולהקל עליהם, אנחנו בוודאי לא, נגיד שלא. ואפילו נידון, אני חושב שהיה שם איזה שהיא בעיה, אבל זה נידון גם ברמת מנכ"ל. אני חושב שהמנכ"ל המחסום היחיד בעיר שהוא הלך לבקר באופן אישי ארבע פעמים, זה היה מחסום של אפשטיין, כדי באמת לעזור לתושבים. אני הייתי איתו בכמה סיורים שמה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אני אפנה, אני מצטער, ברור לגמרי, אני עד לפני שאתם משיבים, אני רק רוצה לשאול אתכם עד כמה שידוע לי, הבניין הזה משמש מוסדי במשך עשרות שנים, הייתה תקופה קצרה, שהוא היה למגורים. אבל הוא במשך עשרות שנים משמש שם למוסד. לא, לא מוסד כמו שיש

היום, אבל מוסדות אחרים, אבל הוא חינוך, לצורך העניין הוא חינוך, במשך שנים ארוכות מאוד, להערכתי משנות ה – 90.

חנה פרל: לא,

עו"ד גדי פרל:

אני יכול להגיד, התשובה היא שתי דברים, א', לא. ו – ב' גם אם נרצה לדייק בדברים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר כן,

עו"ד גדי פרל:

הכמות, אז אפשר לבדוק עובדתית אדוני, ילך להיתרים מתי יושב על הנתונים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא אמרתי בהיתר, אמרתי בעודה, לא דיברתי על היתר.

עו"ד גדי פרל:

האם אדוני חושב שהוועדה צריכה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עו"ד גדי פרל:

אבל בעניין של,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר מבחינת הפרעה לא,

עו"ד גדי פרל:

זהו,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי להיתר,

עו"ד גדי פרל:

אז אם אדוני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהתושבים רגע שנייה, יכול להיות שהתושבים, לא אמרתי את זה בסדר,

עו"ד גדי פרל:

למה אתה מתכוון, אני רק מתכוון לכמות.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר מבחינה פונקציונאלית.

עו"ד גדי פרל:

אז הכמות עלתה רק לפני כמה שנים.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

עו"ד גדי פרל:

הכמות, עלתה שם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר עכשיו על כמות, אני מדבר עכשיו על השימוש כחינוך.

עו"ד גדי פרל:

לא, עצם השימוש ייאמר, ההורים שלי ואני גם אמרנו אז בזמנו בוועדת ההקצאה בכנות, (לא ברור) שישבו שם שפ"ע, לא היו כמעט תלונות, הם ישבו שנים, היה יחס טוב בין כולם, כיבדו

זה אז זה, בוודאי שייאמר הרבה מהתושבים עצמם, אנשי חינוך, שמחו שהם חינוך, העניין לא, לא דווקא עם שפ"ע. ולכן אנחנו גם לא מבחינים, אבל הבעיה הייתה כשהגיעו תלמידים, ילדים, ועכשיו אני אומר לך וגם לו אני אבא לילד קטן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עו"ד גדי פרל:

להשאיר אותו 40 מטר אחורה, לא הייתי משאיר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני לא, איך אומרים? ממעט במה שאתה אומר, לא מזלזל חלילה, ולא ממעט. אני רק אומר הנושא של שימוש בבניין כחינוך, הוא עד כמה שידוע לי, ואני יודע מה שקורה שם.

עו"ד גדי פרל:

רק לא בכמויות האלו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא, הוא משנות ה – 90.

עו"ד גדי פרל:

רק לא בכמויות האלו.

אליעזר ראוכברגר:

באמצע היה תקופה שהיו שמה מגורים, זה נכון.

עו"ד גדי פרל:

לא, לא, לא שאנחנו הכרנו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב. אוקי, בבקשה.

עו"ד גדי פרל:

אז קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

זכות התשובה שלך,

עו"ד גדי פרל:

אז אני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

רק בקשה, לא לחזור על מה שכבר נאמר.

עו"ד גדי פרל:

אני רוצה כאן להעמיד את הדברים על דיוקם, ככל שאני ראיתי בבקשה מי שהופיע זה מינהל
חינוך חרדי, ולכן הגבתי על מינהל חינוך חרדי, כך הופיע בבקשה, אז אם כבר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כי בדרך כלל הם, איך אומרים? לוקחים עושים איזה סוג של אנדנדינו ומפילים על (לא
ברור) הבקשה, למרות שיש כמה, כי,

עו"ד גדי פרל:

הדבר השני,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד גדי פרל:

אני נלחם מול נרטיב, ומול מכבסת מילים, כשאנחנו באנו עם עובדות. הוא מצר, ולפעמים,
אנחנו מדברים פה על עניין,

יאיר אייפרמן:

אני מוחה, אני מוחה על ה - ,

עו"ד גדי פרל:

אתה יכול למחות עד מחר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בוא.

עו"ד גדי פרל:

אני כרגע מעלה פה דיון משפטי, ואני טוען שזה מכבסת מילים, כי בעובדה, יש כאן, נשלחו מכתבים, מתועדים המכתבים כלפי העירייה, וגם אותו עד משך התגובה. כולל עניין של שבועות וחודשים עד למתן תיקון בשל ריבים על תקציבים. עכשיו ייתכן, וייתכן שיש לכם המון רצון טוב, אבל אפס יכולת, זה גם בסדר. זה לא אומר שאתם רעים, זאת אומרת שאתם לא מסוגלים, וזה בסדר. אבל זה לא יכול להיות על חשבון תושב. אני מאמין שאכפת לך מההורים שלי, ושאתה לא (לא ברור) וגם לב אני באמת מאמין שאכפת לך. אבל אני גם חושב שאתה פשוט לא מסוגל. עכשיו ברמה העובדתית, אתה רוצה לטעון טיפלתם, תביאו בפני הוועדה, בפני זה, למעט אמירות בעלמה נתונים על איך, איזה סנקציות נקטתם נגד המוסדות, למשל עכשיו יום העצמאות הם פתוחים איזה סנקציות אתה נקטת נגד עמותות בפתחו ביום העצמאות בניגוד לחוק. אם לא עשית את זה, ואתה מראה חוסר אכיפה, וכל מה שיש זה אולי איזה שהוא (לא ברור), כי אנחנו העברנו תמונות, העברנו תיעודים, העברנו מכתבים זורמים, עם כל מה שיש זה אמירה. אז דיינו, אני יודע ללכת,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לשאול אותך שאלה, אמר פה מנהל האגף, או ממלא מקום מנהל האגף, הוא אמר פה, שהם לא מתכוונים שמה להיות הרבה זמן, יש פתרונות באופק, הזכיר אפילו איזה שהוא מגרש, זה לא משנה אם זה המגרש הזה, או המגרש אחר, יש פתרונות שנידונות בגלל המלחמה, יש האטה בקצב הבנייה, אבל אנחנו מקווים כולנו שהעסק הזה, זה יסתיים באיזה שהוא שלב, והבנייה תיעשה גם אם יש האטה אז זה מתקדם רק רגע תן לי שנייה, תן לי רק להשלים בבקשה, גם לזה, וגם למוסד השני, נאמר פה שיש כאן, פתרונות של בניינים תקינים, בנייני קבע וכולה, זאת אומרת שאנחנו לא מדברים עוד לאורך זמן, אני פשוט שואל שאלה,

עו"ד גדי פרל:

אז אני רק שואל שאלת הבהרה, האם יש כוונה להוסיף עוד?

אפרת גריינמן:

לא, חד-משמעי לא,

עו"ד גדי פרל:

טוב, אז א' אין להם כוונה להוסיף זה כבר חדש, כי לא ראינו בבקשת ההיתר, זה היה נראה שרוצים להפוך,

אפרת גריינמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

א', כמו שנאמר כאן, רק את שמך לפרוטוקול.

אפרת גריינמן:

אפרת גריינמן,

אליעזר ראוכברגר:

ומה, מה תפקידך?

אפרת גריינמן:

אני ממונה על הנכסים באגף לחינוך חרדי, ואין שום כוונה להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר גמור, אז יש לך פה הצהרה קודם כל,

אפרת גריינמן:

זה המצב הקיים,

אליעזר ראוכברגר:

מהממונה על הנכסים שאין פה, כוונה להוסיף. הדבר השני, אני מקבל, סליחה, אני מקבל את מה שאתה אמרת, שיציגו לנו, נראה את זה עכשיו, הוא צריך לאסוף את זה, כן? את הנתונים של מה שהוא אמר שסילקו ילדים, שקראו להורים לסוג של שימוע, או איך שתקרא לזה, וכולה, שיש סנקציות, ויש אכיפה, כי אם יש דבר כזה אז זה סוג של סנקציות, שילד יודע, אם אתה תעשה ונדליזם, או תעשה איזה שהיא פעולה שהיא בעצם נגד המתקנים שיש שמה, נמצאים שמה בשביל למנוע סבל מהתושבים, אז אתה תקבל את עונשך, וזה התרעה, והדבר השני, הנושא של התקופה, תקופת זמן עד שתסתיים הבנייה של המבנים האחרים. אני מניח אני לא יודע, אני לא קבלן, אבל אני מניח שלא מדובר פה בשנים רבות, מה גם, אני לא יודע מה יקרה עם התב"ע, ברגע שהתב"ע תאושר ויצאו שמה היתר אז היזם שנמצא שמה, ממילא יעדיף אותם ויעלה עם הטרקטור ויוריד את הבניין ברצונם, או שלא ברצונם כי יהיה לו היתר כדת וכדין כחוק, שאני לא יודע מה יהיה, גם אני לא יודע מה יהיה היקף ההיתר, אני לא יודע אם זה יהיה לאותם 45 קומות שיש היום, או שיצמצמו את זה ליותר, אז זה לא השולחן כרגע לא כרגע אנחנו דנים בזה, זה בעיתו ובזמנו ועד סוף החודש, לא בטוח שזה יהיה סוף החודש, זה כנראה יהיה חודש הבאה, אבל,

יאיר אייפרמן:

כרגע ההזמנה היא סוף החודש.

רוחמה יעקבי:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

היא תבוטל.

עו"ד גדי פרל:

אדוני, אני אתן לך,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר גם על הוועדה מחוזית.

עו"ד גדי פרל:

אני אתן לך תשובה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר גם על הוועדה מחוזית, לא על הוועדה הזאת, ב – 25 לחודש זה לא יהיה בוועדה מחוזית, ב – 25 לחודש, זה יבוא קודם לפה, אני מניח שזה יבוא אלינו באזור ה – 7 ליוני משהו כזה, פלוס מינוס, ואחר כך זה ילך לוועדה המחוזית, הנה כבר נתתי לך טיפ לגבי הנושא הזה. אז זהו, אני רק שואל שאלה ואז אולי,

אפרת גריינמן:

אז אני אתן לו,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר, איך אומרים? להתכווץ לאיזה שהוא משהו, שגם אם הוא לא מוסכם מאה אחוז, זה מוסכם 50%, מוסכם חלקית משהו כזה.

עו"ד גדי פרל:

תראה כרגע המצב הנוכחי מבחינת השכנים שמה, קשה והם סובלים,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבנו כולנו.

עו"ד גדי פרל:

כל עוד, אם אתה אומר שהמצב הזה מקובל עליך, רק אם לא יוסיפו, אני לא חושב שזאת תשובה טובה, כי הם סובלים, כי הם חוסמים אותם. אם אתה יכול להבטיח שיפור משמעותי בתוצאה, לא באיזה שהיא, בתוצאה כלומר להפחית את הדברים, לראות זה, השכנים פה בוודאי מבינים שילדים צריכים חינוך, הם בוודאי מבינים. לא יכול להיות שזה ייעשה כל חשבון קניינים, אבל אם זה יכול שלא ייעשה, אדוני למשל, אפשר לעשות להוסיף שביל גישה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני, אז אני עכשיו שואל אותך שאלה, אני מנסה פשוט תוך כדי הדיון להגיע להסכמה. אני הרי לא יכול עכשיו לבקש מהם את התשובות למה שאתה אומר להם, אין להם את הנתונים, אין להם את הניירת, אין להם את הדברים, אני מתאר לעצמי שגם צריכים לפנות למוסדות חינוך ולקבל מהם, שאנחנו בהסכמה, אנחנו לא נקבל החלטה עכשיו, אנחנו נדחה את ההכרעה ב – 30 יום, 45 יום, משהו כזה, שבתקופת הזמן הזאת, ה – 30 יום, ה – 45 יום, אני מבקש מהם את הדברים שאתה אומר תגידו לי א', תנו לי הדוגמאות של הדברים, אני מבקש מהם לקבל ממנהלי המוסדות האלה, תצהירים או הצהרות שהם יפעלו ויעשו נגד זה, כולל מה נעשה עד היום, ומה אפשר לשפר עוד וכולה. ואז אנחנו נדון לאחר שנקבל את זה, או 30 יום, או 45 יום, אני איך אומרים? אני אשאל פה את חברי הוועדה וגם אותם שיגידו תוך כמה זמן צריך וכולה, ואז אנחנו נתכנס לקבל הכרעה בנושא הזה, זה אחד.

עו"ד גדי פרל:

(לא ברור) אני לא אמנע מאימה שלי להגיד קודם, ואז,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר, שנייה, רגע גברתי הנכבדה, רק אסיים.

חנה פרל:

בסדר, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

וכמובן הנושא השני זה לקבל מהם צפי יותר מדויק למועד שהבניינים שמיועדים למוסדות האלה, יהיו מוכנים למעבר, כולל מה שנקרא קחו ספר מלחמה וכולה. אם היום הצפי שלך הוא שזה יהיה מוכן בעוד 10 חודשים, לא יודע כמה, או 8 חודשים או שנה, קח לך עוד חודשיים מלחמה, עוד שלושה חודשים, אבל אני יודע להגיד לאדוני,

עו"ד גדי פרל:

(לא ברור) על עוד חודשיים שלושה מלחמה, וסיימנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא חותם על כלום, אני לא חותם על כלום, אבל אני רוצה שייבנו בעיר,

עו"ד גדי פרל:

יש לנו עניין, זה דברים פה הולכים טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כבוד העו"ד הנכבד, אני קודם כל כולנו נתפלל ונייחל שזה יהיה מחר בבוקר, אבל ללא קשר אנחנו מדברים על בינוי עכשיו, אנחנו לא מדברים עכשיו מה יהיה בחזית, בינוי זה גם פועלים, זה גם החלטות להכניס פועלים זרים, להביא עוד זה גם בקבלן עצמו, הוא יכול לנתב את הפועלים שיש לו יותר לכאן, יותר לכאן, יש משחקים, עיריית ירושלים הרי לא בונה בית ספר אחד בעיר, היא בונה ברוך השם הרבה, אז (לא ברור) לשחק עם ה - , עם הפועלים, ועם הסדרי קדימויות ועדיפות, לכן אני אבקש גם את זה, ואז נדע איפה אנחנו אוחזים מתי הצפי הוא לעבור לאותם זה, ואז יתפנו, אני גם אדע בעוד כחודש, מה קורה עם התב"ע, התנגדויות וכולה. בוא יהיה פה התפתחויות בזמן הקרוב, זהו, זה מה שרציתי להגיד, עכשיו גברתי בבקשה.

חנה פרל:

אני רוצה להגיד לכם, אני אשת חינוך, אני בעברי הייתי מנהל (לא ברור) ואחראית במשרד החינוך על כל המדעים והמתמטיקה, כך שתאמינו לי שאם משהו חושב שחינוך חשוב, זה אני חושבת שחינוך חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

אמר את זה הבן שלך,

חנה פרל:

אז בוא, אני לא באה ממקום רע. המקום שאני באה, זה הסיפור,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד, אף אחד לא חשד בך שאת באה ממקום רע.

חנה פרל:

הסיפור,

אליעזר ראוכברגר:

אבל באה מסבל,

חנה פרל:

הסיפור הוא כזה,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי זה הובן לגמרי, הובן לגמרי.

חנה פרל:

אני רק אומרת בהצעה, אין אף מורה שעומד בכניסה בשער ושומר על הילדים, אין אף מורה שעומד שמה ומקבל את הילדים.

אליעזר ראוכברגר:

זה בדיוק מה שאני אמרתי,

חנה פרל:

לכן אני אומרת, אין לי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה בדיוק מה שאני אמרתי, אני רוצה לקבל הצעות לשיפור, פלוס תצהירים, פלוס התחייבות, פלוס דברים, הם לא יכולים לשלוף לי את זה עכשיו מהכיס.

עו"ד גדי פרל:

אז אדוני, אין לנו בעיה בהסכמה 45 יום להתכנס פה שוב.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. לא, לא, אנחנו נעשה את זה בדיון פנימי, אני לא צריך לזמן אתכם עוד פעם, וגם לא אותם, למרות שהם עובדים פה,

חנה פרל:

יש לי עוד בקשה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברת.

חנה פרל:

הוא מדבר אלי, כשאנחנו צריכים לדבר עם ישיבת שפע, יש לי את הטלפון של הרב של הישיבה, אני יכולה לצלצל, אנחנו דנים, אנחנו, מגיעים להסכמות בינינו. כמות המוסדות שמה, וכל הסוגים השונים לא מאפשרים לנו וגם לא רוצים לדבר איתנו בכלל, גם את זה אנא קחו בחשבון.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

אלדד רבינוביץ:

אם יש איש קשר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפרת אתם יכולים לתת להם טלפון?

יאיר אייפרמן:

כן, כן.

אלדד רבינוביץ:

איש קשר.

דובר לא מזוהה:

זה הכי חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

אפרת, את מוכנה לתת לגברת טלפון שיהיה לה קשר אישי איתך, אם יש בעיה, אבל עוד פעם גם לאחר מכן, אחרי שאתם תביאו לנו את הפרטים, והתחייבויות, וניירות וכל מה שאני מניתי, כל מה שאני מניתי, אם יש הפרה של זה, שיהיה להם כתובת לאיפה לפנות, אם זה את, או עוזר של מנהל האגף, אני מבין שאתה העוזר של מנהל האגף.

יאיר אייפרמן:

אומרים.

אליעזר ראוכברגר:

ככה אומרים, משהו שיהיה להם, איך אומרים? שלא ידברו אל הקירות.

אפרת גריינמן:

בסדר גמור,

אליעזר ראוכברגר:

שידברו אל, אל אנשים גם ששומעים, וגם שמדברים. תודה רבה לכולם.

חנה פרל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

וגם (לא ברור) בסדר גמור, תודה רבה לאדוני, תודה רבה גברתי, תודה לכולם, אנחנו ניכנס לדיון פנימי. תודה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לקרוא לזה, שההתנגדות נמשכה? לא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים. אנחנו עמנואל, אתה יכול רק לכבות את ההקלטה, רק בשביל שאני אוכל לנשום שתי דקות נשימה. טוב, סיימנו הפסקה קטנה, חברים, אני חוזר לדיון בתיק 2023/379 שמענו פה את ההתנגדויות, יש לנו הבנה, עם המתנגדים שאנחנו נדחה את ההכרעה ל – 45 יום,

שזה הבנה איתם, אז בעצם זו ההחלטה, אם זה כמובן מקובל על כל חברי הוועדה. ב – 45 יום האלה, אנחנו מבקשים מאגף חינוך חרדי וממנח"י יש שמה מוסדות הבנו משהו כמו חצי חצי, לקבל כך, א', דו"ח על ילדים שנענשו, הורחקו, נקראו לסדר, לא משנה, טופלנו ע"י צוות ההוראה, צוות הנהלה, במקרה של ונדליזם שהם ביצעו במחסום, אנחנו מבקשים לקבל את זה. אנחנו מבקשים לקבל מהם איזה שהוא תכתובת מסמכים מול מנהלי המוסדות שמה שמנהלי המוסדות מתחייבים לטפל בכל פגיעה, בכל הפרה, בכל הצקה, בכל דבר שמפריע לשכנים, ברגע שיש ילדים כאלה, (לא ברור) שיש תלונה על ילדים כאלה לטפל בהם.

אלדד רבינוביץ:

אם אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

לקבל, רגע שנייה, אלדד, תן לי רק להשלים את הקו מחשבה שלי עם האמירה. לקבל מהאגף התחייבות של איש קשר מול המתנגדים שברגע שיש להם איזה שהיא תלונה, או איזה שהיא פנייה שיהיה להם עם מי לדבר בעיריית ירושלים, זה יכול להיות עוזר של ממלא מקום מנהל האגף, כל אחד שהאגף המבקש יעמיד לרשות המתנגדים כל פקיד אחר, כל, הייתה פה גם הממונה על הנכסים, אני מתאר לעצמי שגם לה יש צוות ב - , במחלקה שלה, באגף שלה, לא משנה לנו מי, אבל שיהיה בן אדם שהוא יעמוד מולם, שיהיה להם עם מי לדבר, להרים טלפון, ולהתלונן, לדבר איתו, ולא שהם ידברו אלה קיר. דבר נוסף אנחנו, אנחנו מבקשים לראות שיש איזה שהוא מסמך שיחולק לכל הילדים, ולכל ההורים, עם חידוד כללי התנהגות מול המחסום, מול השכנים, בשביל לצמצם עד למינימום כמה שאפשר, את הפגיעה בהם. גם לקבל דיווח, אם לא אמרתי את זה, אני חוזר ואומר, לקבל דיווח על, על ענישה שכבר נעשתה, כדי לראות שמה שהם טענו פה, מה שטען ממלא מקום מנהל אגף שיהיו ענישה, אנחנו רוצים לקבל על זה דיווח מי הילדים, כמה זמן נענשו, מה היה בשיחה, הם קראו להורים לשיחת הבהרה, מה היה בשיחה, הורים התחייבו, יש זלזול, הם טענו שיש פה זלזול מצד ההורים והמורים, אנחנו לא מסכימים שיהיה זלזול, אנחנו חושבים שהורים שמורים וצוות חינוך צריך להתייחס בצורה מכובדת לשכנים, צריך ליצור שמה יחסי שכנות הגונים, הוגנים וטובים, עד כמה שאפשר, אנחנו לא מתעלמים מזה שזה מפריע. אבל צריך לראות עד כמה זה מצמצם, וכמובן מסמך לגבי הגג, של הבינוי המתוכנן למוסדות, של שאליהם הם יעברו בתוך כמה זמן זה מתוכנן להיות, כדי שהם יעברו לשם, ויפנו את הבנתי הזה. כשאנחנו גם לא מתעלמים שזה יכול להיות עוד לפני כן, ועיריית ירושלים תצטרך לתת פתרונות בגלל התב"ע החדשה שמקודמת פה, אם היא

תאושר, תוך כמה זמן יוציאו את ההיתר וכולה, אבל זה ברור לגמרי, שאין שום כוונה שהמקום הזה יהיה לתקופה ארוכה של עוד שנים רבות, מוסד חינוך, אם זה בגלל המעבר לבניין הקבע, ואם זה בגלל התב"ע שמקודמת פה למגדל. זהו, וכמובן הוועדה רושמת בפניה של ההצהרה של גברת אפרת, שגם נאמרה למתנגדים, והמתנגדים יהיו שבעי רצון ממה שהם שמעו, לא, שאין כוונה להוסיף, אין תוספת של תלמידים מעבר למה שיש כיום, ככה אמרה פה אפרת, ודווקא עו"ד מאוד היה שבע רצון לשמוע את זה, זאת אומרת שהוא יודע, הוא מתמודד עם מה שיש, אבל לא מעמיסים עוד על, על הבניין. זהו, לכל נושא אחר של חנייה, ואת כל שאר הדברים אנחנו נתייחס לאחר בדיון הבא שיהיה אחרי 45 יום, שנקבל גם את כל מה שביקשנו מזה, כן, בבקשה, אלדד.

אלדד רבינוביץ:

מה גם שיגידו אם מסוגלים להביא איש צוות חינוכי בזמן של האיסוף והפיזור, שעל מנת לפקח על זה שהדברים שמתנהלים נכון,

יוחנן וייצמן:

זה בכלל צריך לדרוש.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זהו, לא הייתי מבקשת, יש כמה מוסדות שיעשו תורנות.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מבקש, אני דורש.

עו"ד אילנית מיכאלי:

דורשת.

אליעזר ראוכברגר:

דורש, כן,

יוחנן וייצמן:

כן, שהאגף ידאג לזה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

יעשו תורנות או שכל מוסד יעמיד לילדים שלו, למוסד שלו, לא בטוח שכולם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל אחד יכול,

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח שכולם מתחילים באותה שעה, מסיימים באותה שעה, כל אחד, כל מוסד יהיה אחראי
על התלמידים שלו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש צוות, בעת (לא ברור).

צחי ברים:

אלה של 12:30 עכשיו?

רוחמה יעקבי:

יש פה.

יוחנן וייצמן:

של 11:30 יש לנו, לא?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צחי ברים: 11:30.

אליעזר ראוכברגר:

לא, עושים את זה שוטף. אני רוצה רק לציין ש - , הוועדה גם רושמת בפניה, את מה שאמר מנהל האגף שיש מה מצלמה שמצלמת 24 שעות ביממה את ה - , יש מעקב, על המחסום, לוודא שהוא פועל. ויש שמה 24 ביממה מצלמה, כך שבכל רגע נתון אם יש שמה התנכלות למחסום, זה מיד עולים על זה,

צחי ברים:

היא אמרה.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, אילנית, עוד משהו? אני חושב שפחות או יותר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יחזור לדיון פנימי.

אליעזר ראוכברגר:

הקפנו את הדברים, יחזור לדיון פנימי, כן. מה? טוב, סיימנו.

רוחמה יעקבי:

הגיעו המתנגדים.

סיום הדיון